

**BOODSCHAP VAN DE HEILIGE VADER FRANCISCUS
VOOR DE 26STE WERELDZIEKENDAG
(11 FEBRUARI 2018)**

Mater Ecclesiae: “Zie daar uw zoon ... Zie daar uw moeder”.
En van dat ogenblik af nam de leerling haar bij zich” (Joh. 19, 26-27).

Geliefde broeders en zusters,

De dienst van de Kerk aan de zieken en aan hen die voor hen zorgen, moet met steeds hernieuwde kracht doorgaan, trouw aan de opdracht van de Heer (vgl. Luc. 9, 2-6; Mat. 10, 1-8; Marc. 6, 7-13) en in navolging van het zeer welsprekende voorbeeld van haar Stichter en Meester.

Dit jaar wordt het thema van Ziekendag ons gegeven door de woorden die Jezus, omhoog geheven aan het kruis, tot zijn moeder Maria en tot Johannes richt: “Zie daar uw zoon ... Zie daar uw moeder”. En van dat ogenblik af nam de leerling haar bij zich” (Joh. 19, 26-27).

1. Deze woorden van de Heer belichten ten diepste het mysterie van het kruis. Het is geen hopeloze tragedie, maar de plaats waar Jezus zijn heerlijkheid toont en zijn verlangens van liefde tot het uiterste nalaat, die bepalende regels voor de christengemeenschap en voor iedere leerling worden.

De woorden van Jezus staan vóór alles aan de oorsprong van de *moederlijke roeping van Maria ten opzichte van heel de mensheid*. Zij zal in het bijzonder de moeder zijn van de leerlingen van haar Zoon en zorgen voor hen en hun weg. En wij weten dat de moederlijke zorg voor een zoon of een dochter zowel de materiële als de geestelijke aspecten van zijn of haar opvoeding omvat.

De onbeschrijflijke smart van het kruis doorboort de ziel van Maria (vgl. Luc. 2, 35), maar verlamt haar niet. Integendeel, voor haar begint als Moeder van de Heer een nieuwe weg van geven. Op het kruis is Jezus bekommerd om de Kerk en de gehele mensheid en wordt Maria geroepen deze zelfde bezorgdheid te delen. De Handelingen van de Apostelen laten ons bij de beschrijving van de grote uitstorting van de Heilige Geest op Pinksteren zien dat Maria haar taak begint te vervullen in de eerste gemeenschap van de Kerk. Een taak die geen einde heeft.

2. De leerling Johannes, de beminde, verpersoonlijkt de Kerk, het messiaanse volk. Hij moet *Maria als zijn eigen moeder erkennen*. En in deze erkenning wordt hij geroepen haar op te nemen, in haar het model van het leerling-zijn te zien evenals de moederlijke roeping die Jezus haar heeft toevertrouwd, inclusief de zorgen en de plannen die dit met zich meebrengt: de Moeder die liefheeft en kinderen voortbrengt die in staat zijn lief te hebben overeenkomstig het gebod van Jezus. Daarom gaat de moederlijke roeping van Maria, de roeping tot zorg voor haar kinderen over op

Johannes en op heel de Kerk. Heel de gemeenschap van de leerlingen is betrokken bij de moederlijke roeping van Maria.

3. Als leerling die alles met Jezus heeft gedeeld, weet Johannes dat de Meester *alle mensen wil brengen tot de ontmoeting met de Vader*. Hij kan getuigen dat Jezus veel mensen heeft ontmoet die ziek waren in hun geest, omdat zij trots waren (vgl. Joh. 8, 31-39) en ziek in hun lichaam (vgl. Joh 5,6). Aan allen heeft Hij barmhartigheid en vergeving geschonken en aan de zieken ook lichamelijke genezing, een teken van het overvloedige leven van het Rijk, waar iedere traan wordt afgedroogd. Evenals Maria zijn de leerlingen geroepen voor elkaar te zorgen, maar dat niet alleen. Zij weten dat het hart van Jezus voor allen zonder uitzondering openstaat. Aan allen moet het evangelie van het Rijk worden verkondigd en tot allen die in nood zijn, moet zich de naastenliefde van de christenen richten, eenvoudigweg omdat het personen zijn, kinderen van God.

4. Deze *moederlijke roeping van de Kerk voor de mensen in nood en de zieken* heeft zich in haar tweeduizendjarige geschiedenis geconcretiseerd in een zeer rijke reeks initiatieven ten gunste van de zieken. Deze geschiedenis van toewijding mag niet worden vergeten. Zij duurt vandaag nog voort, in heel de wereld. In de landen waar de gezondheidszorg op peil is, trachten katholieke congregaties, bisdommen en hun ziekenhuizen, behalve medische zorg van goede kwaliteit te leveren, de menselijke persoon in het middelpunt van het therapeutisch proces te plaatsen en wetenschappelijk onderzoek te verrichten met respect voor het leven en de christelijke morele waarden. In de landen waar de systemen van de gezondheidszorg onvoldoende zijn of niet bestaan, werkt de Kerk om mensen zoveel mogelijk medische zorg te bieden, om de kindersterfte uit te bannen en enkele wijd verspreide ziekten te bestrijden. Overal tracht zij zorg te verlenen, ook wanneer zij niet in staat is te genezen. Het beeld van de Kerk als “veldhospitaal”, dat allen opneemt die door het leven zijn gewond, is een zeer concrete realiteit, omdat in enkele delen van de wereld alleen de ziekenhuizen van missionarissen en van bisdommen de noodzakelijke zorg aan de bevolking bieden.

5. De *herinnering aan de lange geschiedenis van dienstverlening aan de zieken* is voor de christengemeenschap en hen die dit dienstwerk tegenwoordig verrichten, een reden tot vreugde. Men moet naar het verleden kijken vooral om zich hierdoor te laten verrijken. Hiervan moeten wij leren: de edelmoedigheid tot aan de totale opoffering toe van veel stichters van instituten ten dienste van de zieken; de creativiteit, ontsproten aan naastenliefde, van veel initiatieven die in de loop der eeuwen zijn ondernomen; de inzet voor wetenschappelijk onderzoek om de zieken innovatieve en betrouwbare therapieën te bieden. Deze erfenis van het verleden helpt de toekomst goed te plannen. Bijvoorbeeld om katholieke ziekenhuizen te beschermen tegen het gevaar van een te bedrijfsmatige mentaliteit, die in heel de wereld probeert de gezondheidszorg af te laten hangen van het marktmechanisme en zo de armen ten slotte uitsluit. Intelligentie op organisatorisch gebied en naastenliefde vereisen veeleer dat de zieke persoon in zijn waardigheid wordt gerespecteerd en altijd het middelpunt van het therapeutisch proces blijft. Deze richtlijnen moeten ook eigen zijn aan de christenen die werkzaam zijn in openbare instellingen en met hun dienstwerk geroepen zijn een goed getuigenis van het evangelie af te leggen.

6. Jezus heeft aan de Kerk zijn *genezende kracht* als geschenk nagelaten: “En deze tekenen zullen de gelovigen vergezellen: [...] als ze aan zieken de handen opleggen, zullen dezen genezen zijn” (Mar. 16, 17-18). In de Handelingen van de Apostelen lezen wij de beschrijving van de genezingen die werden verricht door Petrus (vgl. Hand. 3, 4-8) en Paulus (vgl. Hand. 14, 8-11). De taak van de Kerk komt overeen met de gave van Jezus, wetend dat zij de zieken op dezelfde manier ziet als haar Heer, met een blik rijk aan tederheid en medelijden. De gezondheidspastoraal is en zal blijven een noodzakelijke en wezenlijke taak, die met hernieuwd elan moet worden beleefd, van de parochiegemeenschappen tot de meest vooraanstaande gezondheidscentra. Wij mogen de tederheid en vasthoudendheid niet vergeten waarmee veel gezinnen eigen kinderen, ouders en verwanten die chronisch ziek of zwaar gehandicapt zijn, verzorgen. De zorg die in het gezin wordt verleend, is een buitengewoon getuigenis van liefde voor de menselijke persoon en dient met passende erkenning en passende politiek te worden ondersteund. Daarom hebben medici en verplegend personeel, priesters, religieuzen en vrijwilligers, verwanten en al degenen die zich inzetten voor de ziekenzorg, deel aan deze kerkelijke zending. Het is een gedeelde zorg die de waarde van de dagelijkse dienst van ieder verrijkt.

7. Wij willen aan Maria, de Moeder van tederheid, alle zieken naar lichaam en geest toevertrouwen, opdat zij hen steunt in de hoop. Wij vragen haar ook ons te helpen om gastvrij te zijn ten opzichte van onze zieke broeders en zusters. De Kerk weet dat zij behoefte heeft aan een bijzondere genade om haar evangelisch dienstwerk van zorg voor de zieken te kunnen verrichten. Moge derhalve het gebed tot de Moeder van de Heer ons steeds verenigen in een dringende smeekbede dat ieder lid van de Kerk met liefde de roeping tot de dienst aan het leven en de gezondheid beleeft. Moge de Maagd Maria voor deze 26ste Wereldziekendag ten beste spreken; moge zij de zieken helpen hun lijden te beleven in gemeenschap met de Heer Jezus en hen steunen die voor hen zorgen. Aan allen, zieken, werkers in de gezondheidszorg en vrijwilligers geef ik van harte de apostolische zegen.

Uit het Vaticaan, 26 november 2017

Hoogfeest van Onze Heer Jezus, Koning van het Heelal

Franciscus

Vertaling: drs. H.M.G. Kretzers

Copyright: Liberia Editrice Vaticana/SRKK